

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Urto/1/2026
Identifikačné číslo spisu:	6025010028
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:6025010028.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a Mgr. Michala Polláka v trestnej veci odsúdeného R. U. v konaní podľa zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 31. marca 2026 v Bratislave odvolanie odsúdeného podané proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. februára 2026, sp. zn. 3Ntc/10/2025, a takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného R. U. sa zamietá.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 11. februára 2026, sp. zn. 3Ntc/10/2025, podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) rozhodol tak, že rozsudok Okresného súdu Szeged z 29. mája 2024, sp. zn. 8.B.184/2024/28, právoplatný tým istým dňom, ktorým bol občan Slovenskej republiky R. U. na tam popísanom skutkovom základe uznaný vinným z trestného činu prevádzkčstva spolupáchateľstvom podľa § 353 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) maďarského Trestného zákona, trestného činu prechovávanía drog podľa § 178 ods. 1, ods. 5 písm. a) maďarského Trestného zákona a trestného činu vedenia vozidla pod vplyvom alkoholu podľa § 237 ods. 1 maďarského Trestného zákona a za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 10 (desať) mesiacov, sa vo výroku o vine a treste odňatia slobody uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky. Súd zároveň rozhodol podľa § 517 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. tak, že odsúdený bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu v zákonom ustanovenej lehote podal odsúdený R. U. odvolanie písomným podaním zo 6. marca 2026, v ktorom napádal rozsudok krajského súdu vo výroku o spôsobe výkonu trestu v ústave na výkon trestu odňatia slobody. Namietal, že pri rozhodovaní nebol dostatočne

zohľadnený jeho súčasný spôsob života, pracovná stabilita a snaha o plnú resocializáciu. Poukázal na skutočnosť, že od návratu na územie Slovenskej republiky vedie riadny a usporiadaný život, je zamestnaný v dvoch pracovných pomeroch a počas obdobia takmer 15 mesiacov na slobode nespáchal žiadny priestupok ani trestný čin, čo svedčí o jeho aktívnej snahe viesť zákonný a stabilný spôsob života. Uvedené skutočnosti podľa názoru odsúdeného potvrdzujú, že účel trestu bol už fakticky naplnený a jeho ďalšia resocializácia prebieha úspešne. Odsúdený mal za to, že výkon trestu v ústave na výkon trestu by znamenal výrazný zásah do jeho rodinného života a stability rodinného prostredia maloletého dieťaťa, o ktoré sa osobne stará. Vzhľadom na to, že zostávajúca časť trestu, ktorá by mala byť vykonaná na území Slovenskej republiky (približne 26 mesiacov), neprevyšuje hranicu troch rokov, navrhol, aby krajský súd (správne najvyšší súd - poznámka najvyššieho súdu) napadnutý rozsudok zrušil a v zmysle § 53 Tr. zák. a v súlade s aktuálnou trestnou politikou Slovenskej republiky rozhodol o výkone trestu formou domáceho väzenia, prípadne rozhodol o jeho podmienечnom prepustení.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie o podanom odvolaní 27. marca 2026 a napadol na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa aktuálneho rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a Mgr. Michal Pollák.

Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 518 ods. 4 Tr. por.) preskúmal na podklade včas podaného odvolania (§ 309 ods. 1 Tr. por.) odsúdeného zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že na krajský súd bolo 28. novembra 2025 doručené osvedčenie z 15. apríla 2025 vydané Okresným súdom v Szegede, Maďarská republika, podľa čl. 4 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahrňujúce pozbavenie osobnej slobody na účely ich výkonu v Európskej únii, a to ohľadom rozsudku Okresného súdu Szeged z 29. mája 2024, sp. zn. 8.B.184/22024/28, právoplatného tým istým dňom, týkajúceho sa odsúdeného R. U. na skutkovom a právnom základe v ňom uvedenom, spolu s uvedeným rozhodnutím.

Odvolací súd konštatuje, že krajský súd dospel k správne mu záveru o neexistencii dôvodov pre odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia v zmysle § 16 zákona č. 549/2011 Z. z., a preto v tomto smere odkazuje na jeho vecne a právne správnu argumentáciu obsiahnutú v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku. Napokon odsúdený v podanom odvolaní námietky voči uznaniu a výkonu rozhodnutia na území Slovenskej republiky ani nemal.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z. ak sa rozhodnutím uložila trestná sankcia spojená s odňatím slobody, ktorá nie je zlučiteľná s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd rozhodnutím podľa odseku 1 nahradí trestnú sankciu takou trestnou sankciou, ktorú by mohol uložiť, ak by v konaní o spáchanom trestnom čine rozhodoval; pritom dbá o to, aby takto uložená trestná sankcia nezhoršila postavenie odsúdeného a v čo najväčšej miere zodpovedala pôvodne uloženej trestnej sankcii. Trestnú sankciu spojenú s odňatím slobody nemožno nahradiť peňažným trestom.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z. ak sa rozhodnutím o trestnej sankcii uložila trestná sankcia v trvaní, ktoré nie je zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd rozhodnutím podľa odseku 1 trvanie trestnej sankcie primerane upraví. Takto upravená dĺžka trvania trestnej sankcie nesmie byť kratšia ako najdlhšie trvanie ustanovené pre rovnaké trestné činy podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Podľa § 517 ods. 2 Tr. por. ak dĺžka trvania a druh trestu odňatia slobody uloženého uznávaným cudzím rozhodnutím sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd v rozhodnutí o uznaní súčasne rozhodne, že sa bude vo výkone trestu uloženého cudzím rozhodnutím pokračovať bez jeho premeny podľa odseku 1. Tento postup je vylúčený, ak súd uzná cudzie rozhodnutie len pre niektorý z

viacerých trestných činov, ktorých sa cudzie rozhodnutie týka.

Z citovaných ustanovení plynie, že súd uznávajúci rozhodnutie vydané iným členským štátom Európskej únie, teda cudzie rozhodnutie, pristúpi k premene trestu len za situácie, že trest uložený cudzím rozhodnutím je z hľadiska druhu alebo jeho dĺžky nezlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Ak súd usúdi, že dĺžka a druh trestu odňatia slobody sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, teda zodpovedajú trestným sadzbám za konkrétny trestný čin a spôsob výkonu trestu tak, ako ich predvída slovenský právny poriadok, jednoducho cudziu sankciu „prevezme“ do výroku svojho uznávacieho rozsudku a rozhodne, že sa vo výkone tohto trestu bude pokračovať bez jeho premeny, na trest, ktorý by uložil podľa slovenského právneho poriadku, keby sám konal vo veci. Preto súd pri postupe podľa § 517 ods. 2 Tr. por. nevykonáva hĺbkovú analýzu cudzieho rozhodnutia a ani podmienok na uloženie primeraného druhu trestu a jeho výmery podľa ustanovení slovenského Trestného zákona.

V prejednávanej veci bola odsúdenému uložená trestná sankcia spojená s odňatím slobody [nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov a 10 (desať) mesiacov], ktorá je tak z hľadiska druhu, ako aj jej výmery zlučiteľná s právnym poriadkom Slovenskej republiky, keďže ak by vo veci rozhodoval súd podľa slovenského Trestného zákona, zákonom ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody vzťahujúca sa na trestný čin najprísnejšie trestný zo zbíhajúcich sa trestných činov je v § 355 ods. 2 Tr. zák. určená výmerou tri až osem rokov. Preto dôvod plynúci z vyššie citovaných ustanovení, ktorý by odôvodňoval premenu trestu uloženého odsúdenému uznávaným rozhodnutím, nebol zistený.

V súlade so zákonom postupoval krajský súd aj v prípade, keď odsúdeného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia s tým, že zároveň uviedol, že odsúdený bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny podľa § 517 ods. 2 Tr. por.

Na podklade týchto skutočností odvolací súd podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného R. U. ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.